



## TOVE DITLEVSEN (1917-1976)

Ditlevsen er den eneste kvindelige digter, som er blevet valgt af en af RØDDER-rapperne. Hendes opvækst i arbejderklassen fik stor betydning for måden, hun lavede sine digte på. Med en ret begrænset skolegang var de lyriske tekster, hun skrev, inspireret af hendes møder med en litteratur, der ikke tilhørte elitens verden, og de var samtidig præget af digterens meget personlige oplevelser og livserfaringer. Lyrikken hos Ditlevsen er derfor lit formet af firelinjede strofer med enderim og et genkendeligt og letforståeligt billedsprog hentet fra en nær hverdagsverden. Denne traditionelle og klare måde at gå til digtningen var Ditlevsens store styrke, men det gjorde hende også senere til en outsider, da den såkaldte tressermodernistiske litteraturbølge ramte landet med dens svært tilgængelige og eksperimenterende teknik. Den succesrige og folkekære lyriker oplevede nu en skuffelse og en følelse af rodløshed, fordi hendes digtes form ikke passede til en ny tids modekrav.

## DE TYSKE SOLDATER

Trætte tyske soldater  
går i en fremmed by  
med forårets lys over panden;  
de ser ikke på hinanden.  
Trætte, tøvende, sky,  
går de mod nederlaget  
midt i en fremmed by.

Dem har vi lært at hade,  
ingen forstår deres sprog,  
og møder vi deres blikke  
blir vort som en lukket bog.  
Er de mon kammerater  
de trætte, tyske soldater,  
eller er hver mand ensom  
og taler de hver sit sprog?

De går i det sidste forår,  
de gik her i regn og storm -  
dengang var den mindre lurvet,  
den hæslige grå uniform.  
Dengang haded vi mere blindt  
hvert lavsindet træk vi fandt,  
nu undres vi, om der findes  
en tænkende sjæl iblandt?

De trætte tyske soldater,  
hvis sprog er hastigt og hårdt,  
går i en hærgen og fremmed by  
langsomt dør lyden bort  
af slæbende støvlehæl  
der trampet på os og vort.

De trætte tyske soldater  
er gamle af gru og mord.  
Måske ville øjnene gerne  
følge et stjernespor,  
måske ville tanken gerne  
fange en melodi  
af forårets fine kulde,  
før alle ting er forbi?

Men snart skal vi varsomt løse  
et skælvende Danmark fri,  
og snart går de støvlehæle  
for sidste gang døden forbi,  
og snart er kun had tilbage  
af seks års fortærende krig.

Nu gemmes de blanke våben  
dybt i den danske jord  
hver mand har kniven åben,  
for mord skal hævn med mord -  
men trætte tyske soldater  
går i et solblåt gry,  
midt i det sidste forår,  
midt i en fremmed by.